

безъ да си служи съ другъ двигателъ, освенъ съ вѣтъра. Нѣкои отъ планеритѣ му имали площъ 14 квадратни метра и на височина достигали 7м. (фигура 4). Той тичалъ съ разперени криле по склона

Фиг. 4. Летателната машина на Лилиенталъ

на хълма, срещу вѣтъра, ако последниятъ билъ сръденъ или слабъ. И отъ налѣгането на вѣтъра се издигалъ.

Последниятъ видъ на апарата на Лилиенталъ билъ съ два чифта криле, които имали по-голѣма повърхность. Съ този апаратъ, при 10 м. скоростъ въ секунда на вѣтъра, той можалъ да лети безъ да се затичва, като се издигалъ по-високо отъ мѣстото на излитането и се завръщалъ пакъ на сжщото мѣсто.

Лилиенталъ много пжти казвалъ, че тѣзи опити трѣбва да ставатъ предпазливо, за да се нагажда апарата споредъ посоката и силата на вѣтъра. И все пакъ, той самъ станалъ жертва на тѣзи опити.